

öv. Vasúti Előmozg.

A magyarországi H. N. Adventisták gyülekezeti közlönye.

Tizenkettedik évfolyam, — 4 szám — 1935 október — december

A 46-ik Zsoltár tanulsága.	49	Jóleti munka.	54	Halálozás.	60
A mű történetéből.	50	Időszerű elmékedések a Bizonyágtételekből.	55	Három dolog.	60
Különfélék.	51	Keresztiségek.	59	Misszióterületeink.	61

A 46-ik Zsoltár tanulsága.

Str.

Egyszer — amikor valami nagy veszedelemből szabadult meg Izráel népe, egyik költője ebbe a zsoltárba öntötte bele az Isten szabadítása feletti ujjongó bizonyosságát. Ebből a zsoltárból szőtt szöveget Luther az „Erős várunk“ reformáció korabeli énekéhez.

Az első nyolc vers egy borzalmas támadásoktól körülöstromlott várost tár elénk, amelynek falain belül mindezek dacára zavartalan békesség és határozott biztonság lakozik. (2. 3. v.) Hajlékait öröm tölti be, akárhogy zúgnak és tajtékoznak körülötte az elenséges hadak. (4. v.) Isten van közepette. (5. 6. v.) Isten övéinek erős vára, megtartója és oltalmazója. (8. v.)

A zsoltár második része (9—12. v.) azonban kivisz bennünket a város falain kívülre és ott rettenetes képet tár elénk. (9. v.) „Jertek lássátok az Úr tetteit“ ez a felszólítás érkezik hozzánk e sorokból.

Odakint dermesztő némaság üli meg a tájat. A felvonultatott rettentő hadak nincsenek már sehol. Csak a szétszórt holttetemek, szerte heverő pajzsok, töredezett kardok, tűz martalékává lett hadiszekerek (10. v.) borítják be a csatateret.

Mintha az egész zsoltár azért íródott volna, hogy a pusztulásnak erre a mezejére vezessen bennünket és itt tanítson meg mindnyájunkat Isten teljesebb ismeretére. (11. v.) Nem különös dolog e Isten nagyságos dolgait nemcsak a teremtő erőben, jóságában, kegyelmében — hanem a pusztításokban, a rombolásokban is meglátni? és hatalmát ebben magasztalni?

A napfény — éppen azért, mert gyógyító és éltető tényező, könyörtelenül öldöklő a ragályt és a penész csíráit, amelyek a sötétség nyirkos légkörében garázdálkodnak — úgy az élő Isten is „megemésztő tűz“ éppen azért, hogy magasztalása felhangozhassék a hálás emberek szívéből. (Zsolt. 50, 3.) Az Istenért való élésnek és harcnak mindenkor kettős oldala volt. Jeremiás feladata nemcsak az „építés és plántálás“ hanem az „irtás, pusztítás és rombolás“ is volt. Pál apostol tisztában volt azzal, hogy az evangélium hirdetése nemcsak „élet illata“, hanem a „halál illata“ is. (2. Kor. 2, 16.) Jézus, aki nem vetette meg „a repedezett nádszálat és nem oltotta el a pislákoló gyertyalángot“ (És. 42, 3. 4.) azért jött, hogy: az „ördög munkáit lerontsa“. (1. János 3, 8.)

Az Istennel való élet viruló mezőire csak emésztő tüzeiken át lehet eljutni. Ahol Isten építeni akar, ott kénytelen lerombolni mindazt, ami terveinek útjában áll. Ezért Istent mint pusztítót is lehet magasztalnunk és dicsőítenünk.

Nem lehetsz Istené anélkül, hogy földi életed féltett és dédelgetett részei ne essenek áldozatul az ő ítéletének. Ha elmondhatod, hogy Isten a te életedben is pusztulást szerzett, ha ma „kárnak és szemének“ ítélsz sok mindent, amihez valamikor görcsösen ragaszkodtál — akkor boldog lehetsz, mert pusztításain keresztül is megismerted az ő hatalmát.

GYŰLEKEZETI ÉLET

A mű történetéből.

A battonyai gyülekezet keletkezése. Az 1920 év december havában, egy orosz fogságból hazatérő magyar katona hozta községünkbe az igazságot, aki Oroszországban vette fel a keresztséget. Ahogy hazaérkezett, első dolga a missziómunka volt. Mindenki idegenkedve fogadta, de testvérünk kitarva dolgozott tovább. A szent munka győzedelmeskedett.

1921 április 23-án, az első keresztség alkalmával heten kereszteltek meg, de még az évben hárman kötöttek szövetséget az Úrral. 1921 év őszén már kibérelt termünk s megszervezett gyülekezetünk volt 11 taggal. Már ez évben sikerült a község legnagyobb termében három előadást, utána pedig termünkben nyilvános előadásokat tartani.

1922-ben 11 lélek kötött szövetséget az Úrral. Ez évben már ott álltak testvéreink a kedves Görbe testvérek által ajándékozott üres telek előtt, hogy közös akarattal és munkával imaházat építsenek. Szorgalmasan építve, lassan kiemelkedett a földből az imaház, ősszel kezdték meg a munkálatokat s már tavasszal készen állott. 1926 május havában szép nagy imaházunk fel lett szentelve, amely alkalomra vezető testvéreink is lejöttek. A község nagyobb része is jelen volt; Isten kegyelméből már ezen ünnepélyen a battonyai tagokból álló zene- és énekkar működött. Az imaház hófehér terme pedig szeretettől visszhangozva ölelte fel a boldog kis csoportot, szüntelenül szem elé tárva a — szószék fölé — falra írt szent szavakat: „Féljétek az Istent és néki adjatok dicsőséget.”

1920-ban egyetlen személy képviselte az adventi mozgalmat Battonyán és 1926-ban 52

tagú gyülekezetet zárt magába az új imaház. Isten műve ez, Ő tesz csodákat ma is és épít az Őt félőknek hajlékot.

1926 október havában megtartott az első konferencia. Gazdag tanításokban részesültünk, habár összejöveteleinket hatósági közegek megnehezítették de ez is arra volt jó, hogy az érdeklődés annál nagyobb legyen.

1927-ben egyesületi konferenciánk volt. Ez alkalommal oly sokan vettek részt, hogy az esti előadásokat meg kellett ismételni azok számára, akik nem fértek be és az utcán várakoztak. Ez év őszén megkezdődött az üldözés is. A gyülekezet ajtaját, ablakait betörték, előadás alatt az ajtót bedrótozták. 1929-ben az üldözés oly magasra hágott, hogy gyülekezetünket hamis vádak alapján bezárták. A testvérek hűséges imája, — fellebbezések, kérvényezések folytán 1930 május havában az engedélyt ismét megkaptuk. A gyülekezet lezárása alatt testvéreink szíve még közelebb jutott az Úrhoz és egymáshoz is. 1927-ben megalakult gyermekiskola ez idő alatt különösen szépen fejlődött. 1930 május 27-én a hatósági közegek nyomozást indítottak a gyermekiskola ügyben és annak tanítóját arra akarták kény-

A battonyai gyülekezet tagjai és gyermekiskolája. Jobboldalt Görbe testvérek, az általuk ajándékozott telken felépült kápolna előtt.

szeríteni, hogy az összes gyermekeket velük szedje össze. Ekkor már gyermekiskolánknak kb. 90—95 tagja volt. Testvéreink sokat gondoltak ebben az időben a béketűrésre. Az el-lenségeskedés ismét hatalmat vett s gyülekezetünket újból bezárták. 1930 augusztus 9-én engedélyezték istentiszteletünket, de már november hóban újból megkezdődött a nehézség. Pert indítottak a gyermekiskola ügyben. A gyermekiskola tagjai közül összesen nyolcan vettek keresztséget; valamennyi megmaradt hűséges tagnak. Közülök öt gyermek, szüleit is az igazsághoz vezette. A gyermekiskola felnőtt tagjai közül is megkeresztelkedett két lélek. Az Úr tudja, hogy még hány szívben fog kikelni az Ige magva. Amint a képen látható, nemcsak kicsinyek, hanem felnőttek is részt vettek a gyermekiskolán, akik külön oktatást nyertek Krisztus szeretetéről.

A battonyai gyülekezet 1920-tól 1934 végéig keresztség által kb. 67 tagot vett fel. Eből veszteség halálozás és kizárás által összesen 10. Sok elhelyezés is történt, úgy hogy jelenlegi tagállomány 38. Ez a gyülekezet nevelt Isten dicsőségére négy bibliamunkást és 14 könyvevangélistát, akik közül egy páran ma is dolgoznak a műben.

Isten adja a fenti dicső tapasztalatokat még gazdagabban többi gyülekezeteink számára is. János 15, 7. 8. *Sztodola M.*

Különfélék.

A beteljesült ige! Malakiás 3, 7—10 versei nem meseként, vagy ijesztgetésünkre íródtak meg, hanem kézzelfogható valóságként szűrődtek át Isten népének tapasztalatán. Áldás fakad nyomában, ha hittel magáévá teszi őket az ember. Ezt az áldást tapasztalta csodával kapcsolatban kedves A. atyánkfia, ki egy vidéki nagyobb városban él.

Hét évvel ezelőtt ismerte meg az igazságot, melyért a legnagyobb áldozatokra is kész volt, hogy magáévá tegye. Sertéshizlaldáját, mely a városban a legnagyobbak egyike volt azonnal felozlatta és súlyos anyagi gondoknak nézett elébe, mikor a potom pénzért „eltékozolt” sertéseknek árát a banknak kifizette. Súlyos és sok ezressel maradt még adós, de hitte, hogy az Úr az ő gyermekeit, akik parancsait mindenek előtt szenteknek tartják, el nem hagyja. Hite valóban teljesült. Csodával határos módon se-

gítette őt az Úr e nehéz gazdasági viszonyokkal sujtott világban. Évről-évre tapasztalta, hogy Isten tárháza, hogyan nyilik meg és hogyan áraszt az Úr áldást bőségesen. Az Úr útjai kiszámíthatatlanok, ha hűséges gyermekeit megkeresi, hogy akár megpróbálja, akár pedig megáldja.

A szorgalmas munkában és imában eltöltött évek meghozták gyümölcsüket. A mi testvérünk soha sem feledkezett meg sem a nehéz, sem a reményteljesebb napokban a fönti isteni ígéretről. Hűséggel tette az Úr oltárára azt ami az Úré. De nem feledkezett meg embertársairól sem és többeknek nyújtott lehetőséget ahhoz, hogy segítségével, melyben csak az Úr eszközének érezte magát, mások is kezdhessenek valamit.

Sok volna elmondani azoknak a gyönyörű tapasztalatoknak sorozatát, melyet hívő élete alatt szerzett az Úrral és a fönt idézett bibliaverssel. Legyen elég talán, ha egyik legutóbbi leveléből idézek egy pár sort. Előzményül csak annyit, hogy a múlt év elején vett egy nagyobb birtokot az alföldön, melyen nehéz anyagi körülmények között küzdő testvéreket helyeztet el, hogy gazdálkodjanak. A kora nyár folyamán egy alkalommal oda utazott s akkor írta nekem többek között a következőket.

„Istenünk csodás hatalmát és szabadítását közlöm veled. Mikor legutóbb találkoztunk, mondtam, hogy elmegyek oda a földre. Este volt mikor megérkeztem és az atyafi nem volt az állomáson a kocsival. Nem tudtam mire vélni a dolgot, mert a vonatból láttam a jégverést és gondoltam, hátha ott is volt. De nagy nyugalom szállta meg szívem és Istenünkkel haladva két órai gyaloglás után oda érkeztem. Este tíz óra volt. Reggel felkelek körülnézni és akkor láttam a mi Istenünk áldó kezének védelmét. Jobbról, balról, előlről, hátulról elvette a kenyeret az Úr, a jég mindent elpusztított, de száz százalékban és nálunk testvérem egy szál sem lett letörve. Minden hiány nélkül, de egy szem hiány nélkül megmaradt. Még ekkora megtartását Istenünknek nem tapasztaltam. Dicsőség, halleluja legyen neki. Minden úgy lett, ahogyan még otthon az Úrral megbeszéltem. A szomszédainknak nyomorúság, nekünk áldásunkra vált, mert minden jól megázott és másnap örömmel virult. Kedves testvérem, megint egy nagy jutalom az Úrtól a

küzdelemért . . .” „Csak igazi legyen a harc és hálátelt, mert jó az áldásért hálát adni, de úgy kell a próbában is Istent áldani. Testvérem, úgy tele van a szívem Isten iránti hálával, hogy azt leírni nem lehet, sem elmondani, de nem a haszonért, hanem azért amit láttam.“

Úgy gondolom nem szükséges semmit hozzáfűzni a leírtakhoz. Malakiás 3, 7–10 verséig megírt igazság kézzelfogható valósággá vált, mint annyi sokszor, úgy ez esetben is. Kedves testvéreim tanuljunk belőle. *Bajor L.*

Prédikátori tanfolyam Budapesten. Június 9–16-ig tartó tanfolyamunk volt, amelyen kb. 140 evangéliumi munkás volt jelen. Munkatársaink több országból sereglettek össze u. m. Németország, Ausztria, Csehszlovákia és Bulgáriából; egy Hollandiából és egy Indiából is volt.

A tanfolyam célja volt a jelenvaló igazságban jobban elmélyülni és a legfontosabb kérdéseket közösen megbeszélni. Az Úr gazdag áldásban részesített bennünket. Külföldi munkatársaink nagyon örültek, hogy megismerhették a munkásokat és testvéreinket. Különös áldásban volt részünk szombaton, amikor is a budai kisvigadóban

jöttünk össze s a munkásokkal, testvérekkel együtt mintegy 700 lélek volt jelen. Külföldi testvéreink elragadtatással szemlélték meg Budapest természeti szépségeit és művészeti kincseit is.

Egy család, amelynek minden tagja adventista. Az Úr azt akarja, hogy egykor minden szülő a következőket mondhassa: „Imhol vagyok én és a gyermekek, akiket az Isten nekem adott.“ (Zsid. 2, 13.) A szülő ha megtér, mindent megtesz gyermeke érdekében, hogy az is az Úrnak szolgáljon. És ha egy családban — ahol több gyermek van — az egyik, vagy a másik az igazságot elfogadja, oly boldog a szülő. Nagy szomorúságot és bánatot okoz a szülőnek az, ha gyermekei egyáltalán nem akarják az Urat követni. A szülő ha ilyenkor már mindent megtett, csak még egyet te-

het: böjttel, imával könyörögni az Úrhoz gyermeke érdekében. A képen láthatjuk Ócsay testvéreket, (Gyuláról) akiknek minden gyermeke elfogadta az igazságot. A testvérek maguk — az apa és az anya — 12 évesek voltak, mikor baptisták lettek. 19 évig hűségesen követték az Urat az ott megismert igazság szerint. 1910-ben ismerték meg az adventi üzenetet a kedves Huenergardt atyafi által. 25 éve hűségesen szolgálják az Urat az adventi közösségben. Hét gyermekük pedig 14–20 éves korig mind megkeresztelkedett. Kettő közülük nem régen halt meg az adventi reménységben. A megmaradt öt közül a legidősebb fiú egyik gyülekezetünk vezetője. A fiatalabb jelenleg katona, ahol szabad szombatja van, a többi is tevékeny tagja közösségünknek. Kedves test-

Ócsai testvérek Gyuláról. Az összes gyermekek az adventi közösség tagjai lettek.

véreinknek a szövetségkötés 25 évfordulójához szívből gratulálunk és kívánjuk nekik, hogy az Úr tartsa meg őket gyermekeikkel együtt mindvégig az igazságban, hogy elnyerhessék az örökélet koronáját. *M. Á.*

A diósgyőri gyülekezet megszervezése. Miskolc szomszédságában fekszik Diósgyőr, ahol az elmúlt tél folyamán

Michnay atyafi nyilvános vetítettképes előadásokat tartott. Az előadások a sorozat kezdetétől fogva már szép látogatottságnak örvendtek, úgy, hogy Delizotti atyafi, mint biblíamunkás több lélekkel kezdhette meg a házankénti tanítást, amelynek eredményeképpen július 20-án egy 12 tagból álló kicsiny, de reményteljes gyülekezetet szervezhettünk meg. Áldja meg az Úr területünk eme legújabb gyülekezetét és adja, hogy számban és lelki erőben gyarapodjon és sok lélek megmentésére, valamint Isten dicsőségére létezzen és dolgozzon. *Albercht J.*

Huenergardt atyafi leveléből. Július elején kaptam levelet a kedves atyafitól, gondolom kedves testvéreim, hogy örömtökre fog szolgálni, ha egyetmást idézek belőle.

„Amióta elhagytam Budapestet még nem

Huenergardt atyafi és felesége.

igen volt alkalmam a kedves magyar testvéreimmel érintkezni. New-Yorkban találkoztunk a magyar gyülekezettel, mikor Európából megérkeztünk, Tíz napot töltöttünk közöttük, de egészségünk oly hiányos, hogy siettünk tovább nyugat felé, California felé, Los-Angelesbe, ahol gyermekeink tartózkodtak. Igen nagy volt az öröm.

Ők azt gondolták, hogy hosszabb idő után fogunk haza érkezni Európából, ahol életünk legszebb napjait töltöttük. . . .

Nagyon örülök annak, hogy felvetted azt a gondolatot, hogy a magyarországi munkának kezdetéről és fejlődéséről fogsz cikkeket közölni időről-időre. Én szívesen szolgállok néked ebben a tekintetben. Nekem óriási anyagom van felhalmozva, a sok évi munkáról és tapasztalatról, kár volna, ha ezek a dolgok elvesznének. A testvérek erősítésére és bátorítására fog szolgálni az a sok anyag. Sokszor már gondoltam, hogy jó volna ezeket Budapestre küldeni rendelkezésekre, de senki sem kérte és úgy eddig hallgattam. De most örülök, hogy felvetted a dolgot és én megígérem, hogy segítségedre leszek. Olvastam azt a rövid cikket, amelyet Debreczeni testvér közölt a miskolci munka kezdetéről. De én szeretném előről kezdeni. Arról az időről írni, mikor Erdélyben 1898-ban kezdtem meg a munkát. Igen szép tapasztalataim voltak akkor. Az Úr csodálatosan segített abban az időben. Erdélyből átjöttem Budapestre 1904-ben. Azután 1905-ben Dél-Magyarországra kerültem, később Miskolcra és Kassára. stb. Valami 85 helyen dolgoztam Magyarországon, ahol a mag lett hintve és ahol most mindenütt nagy gyülekezet van. Az Úr segítségével én lehettem az úttörő. A kolozsvári, aradi, kassai, gyulai, békési. békéscsabai és budapesti gyülekezeteknek mind megvan a maga saját érdekes és fontos történetük. Ott voltam a bölcsőnél és sokat tudnék elmondani. Megvannak a képeim azokról a gyülekezetekről és a történetük is meg van. Ha kívánod sorba vesszük a dolgot.

Ezeket a dolgokat úgy lehet összefoglalni, hogy a testvérek nemcsak nagy érdeklődéssel, hanem élvezettel és lelki áldással fogják olvasni.

Nagyon örültem hallani, hogy a Wentland testvér most előljárótok. Wentland testvért nagyon régen ismerem. Rokonom és jó barátom és azt hiszem ő nagy segítségtekre lesz az Úrnak munkájában. Szerintem igen jó, hogy a benszülött munkásokon kívül legyenek még amerikai testvérek is a műben. Az Úr munkája egy világraszóló mű és igen hasznos és áldásos, ha külföldi atyafiakkal együtt dolgozunk, mindamellet lehetünk jó hazafiak is. . . .

Egészségem megjavult és ha az Úr úgy akarja, még egyszer átvjök Európába meglátogatni a kedves magyar testvéreimet és segíteni abban a munkában, amit én oly nagyon szeretek.

Üdvözlöm mindazokat, akik bennünket ismernek az ismeretlenekkel együtt, akik szeretnek bennünket.

Azon hírnek bizonyára örvendünk, hogy a kedves Huenergardt atyafi megint egészséges és ha az Úr is úgy akarja még egyszer Magyarországra is kíván eljönni. Imádkozunk a kedves testvérekért, hogy még sok magyarnak áldására lehesenek. Teljesüljön vágyuk, amely mienk is.

Huenergardt atyafi címe: J. F. Huenergardt 508 Hilbern Street Lodi California. U. S. A.

Perzsiából. Meglehet érteni azokat az embereket, akik rendkívül örvendenek, ha régi perzsa kézi, vagy ötvös munkákat találnak, mert valóban csodálatos kézügyességet és művészi izlést eláruló, ilyen holmik léteznek. Én azonban nem a régiség-vadászokról akarok ezút-

Tulaszevszky atyafi az általa megkeresztelt perzsákkal.

tal szólani, hanem arról a régi Perzsiáról, amely immár visszahozhatatlanul kihálófélben van.

Természetesen a perzsákat is magával ragadta azon lelkület, mely szerint az emberiség felszabadítását a 20-ik század technikája fogja meghozni. Sajnos ők sem tudják felfogni, hogy egy motorizált „teknősbéka” még nem jelent kultúrát. Az ifjú perzsák nem járnak már atyáik nyomdokain, nem tanulmányozzák a filozófiát és a mohamedán vallást, hanem egyre több teret adnak bensejükben a szűkkeblű nacionalizmusnak.

Miként a mellékelt kép is kifejezésre jut-tatja, azért az öreg és ifjú perzsák között egyaránt akadnak olyanok, akik követik az Úr Jézust a keresztség szövetségén keresztül is.

Tulaszewszky.

Aratási hálamunka. Az évi aratási hálamunka szeptember 28-án kezdődik és tart október 26-ig. Reméljük, hogy a kedves testvérek mindannyian örömmel fognak résztvenni ebben a munkában, hogy minél többet tehesünk az Úr Jézushoz vágyakozó lelkekért.

Belmisszió osztály

Hulda testvérnő előreláthatólag október 10-én jön Magyarországra és hosszabb ideig itt fog tevékenykedni a jóléti munka érdekében. Több vidéki gyülekezetet is kíván meglátogatni.

Ifjúságunk kirándulása. Június 30-tól július 8-ig tartott uniónk ifjúsági kirándulása. Azon alkalommal ifjúságunk nemcsak testileg üdült fel, hanem nagyon jó munkát is végzett Krisztus Urunk érdekében. A szép kirándulás minden bizonnyal sokáig fog a résztvevők emlékezetében megmaradni.

M. Á.

Jóléti munka.

Jóléti munka Kispesten. Testvéreink mindig jobban megértik a jóléti munka fontosságát. Ezt bizonyítja az is, hogy testvérnőink most már nemcsak kézimunkák készítése és eladása által nyújtanak segítséget, hanem minden módot és eszközt megragadva segítenek a szegény szűkölködőkön. A kispesti testvérek e tekintetben az élen haladnak. Kilenc kedves testvérnő célul tűzte ki ez év elején, hogy havonta 160.— P gyűjtenek a város szegényei részére. A képen látható mindegyik testvérnő kezében az igazoló könyvecske, amellyel szabadon gyűjthetnek házról-házra. A könyvet a polgármesteri hivataltól kapták. Eddig nemcsak elér-

ték, sőt túl is lépték céljukat. Ezenkívül más munkát is végeznek a város szegényei érdekében, amint a következő levél igazolja:

„Köszönettel igazolom az 1934 év december hó 18-án a város inségesei részére felajánlott és kiosztásra átadott 45 drb flanel alsóruha átvételét.

Midőn ezen nemes lelkű adomány átvételét nyugtázom, úgy a magam, mint, a város közönsége nevében az adományozásért hálás köszönetemet fejezem ki.” Polgármester

Az Úr áldja meg kedves testvérnőink tevékenységét és adjon nekik bőséges jutalmat önfeláldozó munkájukért.

M. Á.

Mit ír a „Makói Friss Ujság” az adventistákról? „Meg kell emlékezni arról a nemes cselekedetről, amellyel a makói „hetednapot ünneplő adventisták” most bebizonyították, hogy a krisztusi szeretetet nemcsak hirdetik és vallják, de követik és cselekszik is.

Ma vadonatúj, teljesen felszerelt vándorkosarat hoztak be a Stefániához. A kosár bölcsőnek is használható s alkalmas arra, hogy a Stefánia vándorlásait, melyeket szegény sorsú szülőkhez szoktak kölcsönadni, szaporítsa. A kosárba öt pelenkát, két flanel göngyölőt, egy gumipelenkát, egy tollpárnát huzattal és egy dunnácskát tettek a jószívű adventisták, akik azzal toldták meg adományukat, hogy a vándorkosár felszerelését hathónaponként újjal cserélik ki. A Stefánia vezetősége nagy hálával fogadta a szép szeretet-adományt s mások okulására és buzdítására pár napra ki is állítja azt teljes felszerelésével együtt, Bauer Zsuzsa főtéri kirakatában. A vándorkosarat Nagy Istvánné (Aradi utca 51.) és Bencze Jánosné (Bajza utca 43.) hozták ma be a Stefániához.”

Gyöngyszemek a budapesti urnagyűjtésekből. Bajor M. testvérnő urnájánál megjelent egy kedves arcú öreg úr három unokájával. A nagypapa mindenik kis unokának egy-egy

A kispesti testvérnők jóléti csoportja.

- a. A Bizonyágtételek, különösen az olyan országokban, ahol elegendő hűspótlékra lehet szert tenni, sürgetik a hűsételek mellőzését. De vajon ezzel azt mondják-e, hogy ki kell zárni azokat, akik húst esznek?
- b. White testvérnő azt mondja: „Habár a húsevés nem ajánlatos, még sem foglalom el azt az álláspontot, hogy mindenki mellőze a hús élvezését. Azok, akiknek az emésztési szerveik gyengék, nem bírják el a főzeléket, gyümölcsöt, darát, vagy zabkását, de a húst igen.” (Youths Instruc. 1894. máj. 31.)
- „Ha (utazások alkalmával) nem kaptam megfelelő táplálékot, néha ettem egy kis húst.” White E. G. „Christian Temperance” 118. old. 1390.)
- White testvérnő egy beteg és gyenge testvérnőnek a következő tanácsot adta: „Néha kevesebbet ártana neki egy kis adag a legjobb húsból, mint a hűsétel utáni vágy, amelyet nem elégtett ki.” (Test. II. 383. 384.)
- c. Isten az első embernek csak növényi eledeleket adott. 1. Móz. 1, 29. Az özönvíz után Isten megengedte a húsevést. 1. Móz. 9, 3. 4. Később a drágaság idején Illés profétának húst küldött az Úr. Jézus maga is húst evett és az embernek, valamint tanítványainak is húst adott.
- d. A Bizonyágtételek azt mondják: „A hűsételek élvezését ne tegyük közösségünk próbakövévé.” (Bizonyágtételek II. 219. old.) Ezen kitételek szerint nem bűn, ha valaki mértékletesen él hússal.
- e. Jel. 22, 18. 19. szerint senkinek sem szabad az Isten igéjét egy újabb tanítással megtoldani és annak az új tannak áthágását „bűnnek” bélyegezni.
- f. White testvérnő azt mondja: „A Bizonyágtételeknek nem az a célja, hogy új világot nyújtsanak, hanem, hogy az ihlettség igazságát mélyebben vessék bele a szívünkbe. (Test. II. 605.) „Kedves olvasó! Hited és cselekedeteid zsinórmértékűl Isten igéjét ajánlom néked. Isten az ő igéjében megígérte, hogy az utolsó napokban látomásokat ad, de nem azért, hogy a hitnek egy újabb alapját adja ezáltal, hanem hogy népét megvizsgálja, hogy azokon segítsen, akik eltértek a bibliai igazságtól.” (Tap. és lát. 73.)

11. Honnan tudjuk meg, hogy azok, akik a reformmozgalom elnevezést viselik, a valóságban „ellen-csengnek Istentől egy reformációra elhíva?”

- a. Mivel ők, miután elhagyták bennünket, ahelyett, hogy önmagukat reformálták volna, egymást kritizálták. Tették ezt különösen vezetőik; és az évek folyamán vagy két tucat párta szakadtak, amelyek egymást kölcsönösen Babylonnak nevezik és mind a mai napig harcolnak egymás ellen.
- b. Ha valaki azt gondolja, hogy az igazság az ellenmozgalom oldalán van, az ne hagyja figyelmen kívül azt a tényt, hogy ezen 24, vagy még több ilyen kis irányzat, már csak azért sem rendelkezhetik az igazsággal, mert kölcsönösen elítélik egymást és küzdenek egymás ellen. Ebben az esetben is csak egyik bírhat az igazsággal. De most melyik az? Hogy az ember egészen biztos legyen dolgában, mindegyiket külön-külön meg kellene ismernie és tanításait megvizsgálni. Ha pedig ezt megtette az egyikkel, valószínűleg nem akar tudomást szerezni a többitől.
- c. Hogy Isten nem hívta el őket a munkára, azt onnan is tudhatjuk, mert művüket 1915-ben hamis próféták kezdték meg, akik azt híresztelték, hogy Jézus eljövetele 1915. december havában történik meg és a kegyelmi idő már 1915 nyarán végződik. Ezeket a hamis prófétákat, az ellenmozgalom tulajdonképpeni alapítóit, nem sokkal később kizárták a saját tagjaik, de ezeknek a hamis prófétáknak a munkáját tovább folytatták. Ez lenne tehát az a reformációs mozgalom?
- d. Hogy ez a munka nincsen Istentől az abból is látható, mert irataik terjesztése által, amelyekben bennünket az igazságtól elesetteknek állítanak be, az adventimozgalmat és Isten népét a világ előtt megvetés tárgyává tették. A Bizonyágtételek azt mondják: „Aki a világ és más közösségek figyelmét közösségünkre tereli és azt Babylonnak neveszi, az atyáitak vádolójával lépett szövetségre.” (Test. to Min. 50.)

A Bizonyosságtételek helyes és helytelen alkalmazása.

1. Timótheus 1, 8.

e. Akit Isten elhívott, hogy az adventi mozgalomban dolgozzon, az ha hűséges marad elhivatásához, csak építeni fog és a hívőket megerősíti. Az ellenmozgalom tagjai lerontják azt, amit fáradságos munkával felejtettünk. Bizalmatlanságot hirtének, azért nem végeznek isteni munkát.

12. Máltai bizonyítjuk be, hogy az ellenmozgalom különböző pártjai a Bizonyosságtételeket nem követik és hogy ellenmunkáitukat abba kellene hagyniok, ha egészen a Bizonyosságtételek szerint élének és dolgoznának?

a. Ha a Bizonyosságtételeket nem vetelték el teljesen, mint a Waldschmiedt irányzat, akkor vasszabályokká teszik azokat és egyenrangúvá emelik a Bibliával. A Bizonyosságtételek ezt elítéli: „Egyesek, akik hisznek a Bizonyosságtételeknek, abban követnek el hibát, hogy azokat jogtalanul ráerősítik.” „Egyesek, kárt okoznak azáltal, hogy a Bizonyosságtételeket vasszabállyá teszik.” (Test. I. 328. 369.)

„Láttam, hogy egyesek tőkét kovácsollak abból, amit Isten (a Bizonyosságtételek által) mások bűneiről és jogtalanságairól kijelentett. A látomásokban kijelentetteket a legszigorúbb formában fogadták el és élesítették ki, ami azután odavezetett, hogy egyesek hite meggyengült és a gyülekezet elcsüggedt.” (Test. I. 166.)

„Kedves Olvasóm, Isten igéje legyen hitednek és tetteidnek vezérfonala... Isten az ő igéjében megígérte, hogy az utolsó napokban látomásokat ad, nem azért, hogy egy új, a hitnek zsínórmértékét adja, hanem népének vizsgálatására és, hogy azokon segítsen, akik eltértek a bibliai igazságtól.” (Eft. u. Ges. 73.)

„A Bizonyosságtételek nem új világságot adnak, hanem az ihletett igazságot mélyebben vesik bele elménkbe és szívünkbe.” (Test. II. 605.)

b. Az ellenmozgalom pártjai közül az egyik irányzat arra tanítja a híveit, hogy semmi körülmények között se egyen húst és kizárják azokat, akik ismét húst esznek. A Bizonyosságtételek azt mondják erre vonatkozólag: „Habár a hússal való táplálkozás

I. Isten törvényét helytelenül alkalmazhatjuk. Visszaélünk vele akkor, ha a törvény megtartása által akarunk Isten előtt megigazulni és általa akarjuk az üdvösséget kiérdemelni. Ugyanúgy helytelenül alkalmazhatjuk a Bibliának más kijelentéseit is.

Mit szólunk ahhoz, hogyha az öskeresztények közül valaki Ezsdr. 1, 2—6-ot az öskeresztényekre vonatkoztatta volna? Ez a Szentírás helytelen alkalmazását jelentené. Ugyanúgy vonatkoztathatunk közöségünkre is helytelenül számos bibliaszöveget és sok Bizonyosságtételt. Amiképpen sokszor alkalmazták helytelenül a Bibliát, ugyanúgy visszaélnek az ellenmozgalom tagjai a Bizonyosságtételekkel.

II. A Bizonyosságtételeket az egyén és az egész gyülekezet kárára könnyen félre is lehet magyarázni.

A Bizonyosságtételekkel úgy vagyunk, mint a Bibliával. A Bibliát csakis a Bibliával lehet helyesen magyarázni. A Bizonyosságtételeket is csak a Bizonyosságtételekkel lehet helyesen értelmezni.

Hogy mennyire magyarázhatjuk félre a Biblia tanításait és hogy lehene embereket fanatizálni, ennek bizonyítására hasonlítsd össze 1. Kor. 14, 37-et, 1. Kor. 7, 27-el. Ezek szerint Isten azt parancsolta, hogy özvegyember már nem köthet házasságot. Ha azonban elolvassuk a 25—28 versig, akkor látni fogjuk azt, hogy ez nem Isten parancsa.

III. Most pedig elmélkedjünk néhány Bizonyosságtétel felett, amelyeket ellenünk használ fel az ellenmozgalom és amelyekkel be akarja bizonyítani azt, hogy az igazságot elhagytuk és, hogy csakis ők élnek a Bizonyosságtételek szerint.

1. Az ellenmozgalom tagjai közül egyesek azt hangoztatják, hogy a Bizonyosságtételek szerint a húsevés bűn és hogy a húsevőket, mert Istentől elszakadtak, ki kell zárni a gyülekezetből.

b. Vegyük figyelembe a következő férfiak hibáit: Noé, 1. Mózes 9, 20–22; Lót, 1. Mózes 19, 30–38; Dávid, 2. Sámuel 11, 1–27; Salamon 1. Királyok 11, 1–9; Péter, Galátzia 2, 11–14. Démas (egy prédikátor, Pál apostol segítőtársa) 2. Timótheus 4, 10. Mindezek hibáztak és szőgyent hoztak Isten művére. Mindezek miatt nem vetettük el Isten ígését, mert tudjuk, hogy emberek mindig követnek el hibákat. A mai időkben sokkal fontosabb, hogy a saját hibáinkat keressük, és naponta javuljunk meg azokból. Ez az igazi reformáció.

nem a legjobb, mégsem foglalom (White testvérő) el azt az álláspontot, hogy mindenki hagyjon fel a húsvéssel. Azok, akiknek gyenge emésztőszerveik vannak, nem bírják el a főzeléket, gyümölcsöt, darát és kölest; de a húst igen." (Yuoths Instruktor 1894 május 31.)

White testvérő egy beteg és gyenge testvérőnek a következő tanácsot adta: „Néha kevesebbet ártana neki egy kis adag a legjobb húsból, mint a húsétel utáni vágy, amelyet nem elégített ki.” (Test. II. 383. 384.)

„Ha (utazásaim alkalmával) nem kaptam megfelelő táplálékot, néha ettem egy kis húst.” (White E. G. „Christian Temperance” 118. old. 1890.)

c. Habár a Bizonyosságtételek azt mondják, hogy a vezető atyfiakat a műben hibáik és gyengeségeik miatt ne kritizáljuk vagy rágalmazzuk, az ellenmozgalom tagjai ezt mégis nagy mértékben megtették. A Bizonyosságtételek azt mondják: „Az emberek ma sem jobbak, mint azokban a napokban, mikor Krisztus a földön járt. Minden erejünkkel segítenek az ellenségnek, hogy Isten szolgáinak munkáját minél jobban megnehezítsék. . . . Másokat rágalommal és hazugságokkal ostromoznak. . . . Gyanasításokban hűtlenséget és becstelenséget látnak ott, ahol becstelenség és a legjobb rend van. Isten szolgáit önző indítóokkal vádolják meg, amikor ezeket Isten vezeti. . . . Azok, akik Isten műve érdekében a legkevesebbet tettek és áldoztak, az elsők között vannak, hogy Isten szolgáinak őszinte szándékait meggyanusítsák, akikre rá lett bízva nagy anyagi felelőségek hordozásának terhe. . . . Ezek az emberek nem járnak az igazság útján és nem egyek Isten népével. Közel állanak ahhoz, hogy a gyülekezetet elhagyják.” (Test. IV. 234. 238.)

„Jobb lett volna, ha azt az időt, amelyet Isten szolgálai tetteinek és indítóinak bírálatában eltöltöttek, inkább imára használták volna fel. Ha azok, akik hibákat találnak, csak az igazságot ismernék azokban, akiken a hibákat látják, egészen

más volna a véleményünk róluk. Azok, akik beszédadományukat arra használták fel, hogy az Isten szolgáit elcsüggeszték, a kárért, melyet művének gonosz előítéleteik és barátságatlan szavaik által okoztak, kérjenek Istenől bocsánatot. Gondolják meg, hogy milyen kárt okozhat a hamis hírek terjesztése. (Test. VIII. 83. 84.)

„Azok a legnagyobb ellenségeink, akiknek az a főrekvésük, hogy Sion falán lerontsák az örök befolyását. Az ördög itt szolgái által dolgozik. . . . Legyetek elővigyázatosak, hogy ne találhassatok olyan embereknek, akik hazugságok terjesztése, kritika és ellenségeskedések által az Isten és az emberek örök ellenségének segítetek.” (Test. V. 294. 295.)

d. Az ellenmozgalom visszaél a Bizonyosságtételekkel, mert olyan bizonyosságokat, amelyek 40 vagy még több évvel ezelőtt az akkori viszonyok miatt, sokszor egyes gyülekezethez, vagy egyes személyekhez lettek intézve, általánosítják és ma ránk vonatkoztatják. Erre vonatkozólag számos példát lehetne felhozni.

e. Minden pártatlanul gondolkozó egyén meggyőződhetik arról, hogy az ellenmozgalom munkája, bármely csoportjáról legyen is szó, nincsen Istenről és hogy azok az emberek, bármilyen szépen beszéljenek is, sem Isten igéje alapján, sem a Bizonyosságtételek alapján nem élnek.

13. Az ellenmozgalom munkájáról, amely arra bírja a testvéreket, hogy gyülekezeteinket hagyják el, a Bizonyosságtételek ezt mondják:

„Ez nem becsületes és nem igazságos; . . . ez éppen az ellenkezője annak, amit irataimban tanítottam és annak a világosságnak, amit Isten nekem adott.” (Test. to Min. 36. 37.)

„Isten nem kerüli el népét, hogy kiválasszon magának innen vagy onnan egy férfit, mintha csupán az egyedül volna méltó arra, hogy tizenetével meg legyen bízva. Egyes személyeknek nem ád olyan új világosságot, amely nem egyezne közösségünk erős hitalapjával. Minden úgynevezett reformmozgalomban

azonban ennek éppen az ellenkezőjét állították. Pál apostol annak idején arra intette a gyülekezeteket: „Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat maguk után vonják. Isten népe éppen azok által, akik bennünket elhagynak és fonák dolgokat tanítanak, károsodik meg. . . . Senki se gondolja maga felől azt, hogy Istenről olyan különleges világosságot nyert, amellyel mások nem rendelkeznek.” (Test. V. 291.)

„Az egyetlen biztos út számunkra az, hogy nem fogadunk el újabb tanítást és írásmagyarázatot, mielőtt azt először komoly imában és alázatos lélekkel nem terjesztették a vezető atyafiak elé. Ha ezek az atyafiak ebben nem látnak világosságot, akkor vessük magunkat határozatuk alá, mert: „a megmaradás a sok tanácsos által van.” (Test. V. 293.)

„Mitéle nagy és jó dolgot művel az, aki a népet azzal hitegeti, hogy ennek a műnek vezető testvérei nem őszinte emberek és őket megcsalják? Ugyanolyan munkát végez mint Koré, Dáthan és Abirám.” (Test. V. 290.)

14. Az ellenmozgalom hírvívői, bármely irányzat vagy párt képviselői legyenek is, mindegyik nagyon sok rosszat tudnak mondani más országokban élő testvéreinkről és prédikátorainkról; szorgos kutatás után azután kiderül, hogy ezekben a vádalkban nagyon kevés az igazság. Ilyen kis mesékkel megintatják a gyenge testvérek bizalmát, hogy őket a gyülekezettől eltántorítsák. Vajon milyen vádakkal illették volna Jézust és az Ő művét, mert Iskáriotés Júdás felakasztotta magát? Ha ezek az emberek következtetések volnának, akkor Jézust és az Ő munkáját is tévesnek kellene megjelölnök.

a. Isten művében már nagy férfiak is követtek el bűnököt. Ok ez azonban arra, hogy elhagyjuk a közösséget? Van-e azért okunk arra, hogy Isten művét elítéljük és a kereszténységet elvessük? Bizonyára nem! Atyánkfiai esetleges bűnei tehát nem lehetnek okai annak, hogy közösségünket elhagyjuk és egy új mozgalmat indítsunk.

húszfillérest adott, akik azt a perselybe dobták. „Azért hoztam ide unokáimat, hogy megtanuljanak adakozni,” modotta a nagyapa. „A fősvény ember nem részesül áldásban.” Azután ő is dobott valamenyt a perselybe s vett egy 50 filléres tikketet is. Távozása előtt kivett zsebéből egy csomag cukorkát s megkinálta testvérnőinket a következő szavak kíséretében: „Örömet és hálámat kívánom ezzel kifejezni önfeláldozó munkájukért.”

* * *

Kiss testvérnő egy urat szólított fel adakozásra, néhány fillért kérve a nyomorék gyermekek részére. A férfi megállt, hosszasan ránézett s aztán elővette pénztárcáját s ezt mondta: „Önnek szívesen adok, mert az arca nincs kifestve!” Egy pengőt dobott a perselybe.

* * *

Szabó testvérnő a Hév végállomásánál gyűjtött s ott szerezte a következő érdekes tapasztalatot: Itt az utasok rövidebb, hosszabb ideig várnak a vonat érkezésére s a testvérnő jól kihasználva az alkalmat, mindenkit adakozásra kért. Így történt, hogy egy úrhoz már negyedszer is eljutott ugyanazzal a kéréssel. „Kérem már nálam négyszer volt s ugyanannyiszor adtam.” „Kérem — mondotta a testvérnő — most már tessék egy tikketet venni, hogy mégegyszer ez ne történjen meg.” „Ön nagyon ügyesen végzi dolgát” mondta s vett egy egypengős tikketet.

* * *

König testvérnő urnája az Erzsébet hídfőnél volt. Jó gyűjtők segítettek néki, de az Úr még jobban meg akarta áldani. Imádkozó lélekkel kezdte is meg a munkát. — Egyszer csak gyöngye szellő kerekedett s lábai elé sodort egy 20 pengőt. Egész nap kutattak, kerestek a tulajdonosa után, de senki sem jelentkezett. Így ezt is az adományokhoz csatolva, több mint 100 pengő eredménye volt a testvérnőnek.

* * *

Ehrig testvérnő urnájához kevés gyűjtő jutott, ami a testvérnőt elsomorította, de azért szorgalmasan gyűjtött. Egyszer csak megjelent urnájánál egy verklis koldus, aki zeneszó mellett gyűjtött. Ha kapott néhány fillért, beledobta a perselybe s azután ismét tovább folytatta munkáját, segítve a testvérnőnek késő délutánig.

* * *

Nagy testvérnő a következőről számolt be:

Jelentkeztem a gyűjtésre, s már előtte mindig azon gondolkoztam: nem érdemes filléreket gyűjteni, hisz ez úgysem biztat valami nagy eredménnyel. Meg se kezdem a munkát, hisz ez majdnem olyan mint a kuldulás. De lelkiismeretem nem hagyott nyugtot. Megígérted, ott kell lenned! El kell mennem, igen, mert megígérted. Imádkoztam s azután el is indultam. Az Úr különösen bátorított, mondja tovább a testvérnő. Amint kezembe vettem a perselyt s megszólítottam az első járókelőt, legnagyobb csodálkozásomra és meglepetésemre ötpengőt adományozott. Ez az öröm egész nap betöltötte szívemet s szorgalmasan gyűjtve, két persely telt meg.

Keresztségek.

Makón f. évi június 29-én szép ünnepélyünk volt. Több gyülekezetből jöttek össze testvéreink. A makói testvérek ez alkalommal is bebizonyították vendégszeretetüket. Délelőtt folyamán hét lélek tett vallást Jézusról s az igazságról. A Maros vizében tartottuk meg a keresztséget nagyszámú közönség jelenlétében. Új testvéreink felvétele s úrvacsorai ünnepélyünk délután a gyülekezetben volt. Úgy kint a keresztségnél, mint a gyülekezetben szebb-nél-szebb énekekkel örvendeztette meg szívünket a makói énekkar.

B. M.

Békéscsabán igen áldásos keresztségünk volt június 30-án kirándulással egybekötve, az úgynevezett Veszely hidnál. Ez alkalommal 10 kedves lélek kötött szövetséget Jézussal és három kedves restvérünk pedig újból átadták szívüket Megváltójuknak és visszatértek az atyai házhoz. A keresztség a Kőrös vizében történt. Emelte az ünepélyt Gyuláról, Gyulaváriból, Csabáról, Sarkadról, Békésről és Kétegyházáról megjelent testvérek nagy száma. A gyulai zenekar egész nap szép énekeket játszott.

Áldott legyen az Úr az ott nyert áldásokért és megmentett lelkekért.

B. I.

Az orosházai gyülekezetnek július hó 6-án örömnája volt. Négy kedves lélek keresztség által kötött szövetséget az Úrral, egyet pedig szavazás által vettünk fel. Bár egy kis szomorúság is vegyült örömünkbe, mert az ötödik keresztelendőt hozzátartozói közvetlen a keresztségnél megakadályozták a szövetségkötésben. Az Úr áldása és békéje azonban végig velünk volt. Elmaradt keresztelendőnk teljes

hittel és bizalommal készül a következő keresztségre.

B. M.

Miskolcon július 13-án egy verőfényes szombati reggelen kilenc kedves lélek merült alá a hullámsírba, kijelentvén ezzel, hogy ünnepélyesen lemondanak a világról és örök hűséget fogadnak annak, akinek halála nekik életet jelent. A keresztek közül három Miskolc „A” gyülekezetből, egy a „B” gyülekezetből, egy az újonnan megszervezett Diósgyőr gyülekezetből, egy Ujfehértóról, egy Disznóhorvátról és kettő Telkibányáról való.

Áldja meg az Úr az ő szolgálóit még nagyobb eredménnyel és adja, hogy az Ő népe lélekmentő nép legyen, hogy amíg kedvező alkalmaink vannak a munkára, elvigyük minden lélekhez a Megváltó drága igazságát. A. J.

Kereszttség a nagy magyar medencében. Hat kedves lelket merítettünk alá a Balatonba. A viharos, szeles idő nekünk kedvezett, mert a fürdőzők otthon maradtak; annál többen jöttünk össze mi. Valami harmincan-negyvenen jöttünk össze a hirtelen kiderült nap alatt. A kék hegyektől határolt fenséges tóban, mint istenadta szép medencében, megható volt az ünnepély.

A délutáni urvacsorára kb. ötvenen jöttünk el 12 községből és városból. Szívet elevenítő boldog ünnepünk volt. Ilyenkor mindig csodálkozunk azon, hogy mily közel is hozott bennünket egymáshoz és az eljövendő országhoz ez az igazság. Kaposvárott két kegyes lelket kereszteltünk. Mind a nyolcan komoly keresztények, akiket örömmel és a legjobb reménnyel vettünk fel a közösségbe. Már sarjadjik az új vetés és új munkára hívnak bennünket. Minden bizonnyal az Úr dolgozik és előttünk jár!

Sohlmann K.

Halálozás.

Folyó év május hó 15-én nagy részvét mellett temettük el Miskolcon 55 éves korában Debreczeni Péterné testvérnőnk. A testvérnő 23 évig szolgálta hűségesen az Urat és a feltámadás boldog reménységével szenderült el. Alulírott is ezt a reménységet hirdette a felvett alapige János 11, 25. 26. alapján, az egybegyűlt nagyszámú gyászoló közönségnek. Delizotti K.

Július hó 11-én temettük el a kaposvári

gyülekezet vezetőjének, Halász atyafinak szerencsétlenség folytán 11 hónapos korában elhunyt leánykáját. Nagyszámú gyászoló közönség fejezte ki mély részvétét a ravatalnál, ahol alulírott búcsuztatta a kicsikét. A feltámadás vigasztalja meg szeretett testvéreinket fájdalomukban. Jézus követésében kitartva, visszanyerik majd gyermeküket. Szívünk velük érez.

Sohlmann K.

Július 12-én temettük a kedves Ócsai testvérek hathónapos kis fiát Pécssett. Alulírott a viszontlátás boldog reménységéről tett bizonyosságot a nagyszámú gyászoló közönség előtt.

Danhauser I.

Damásdi Andrásné tesvérnőnk f. év július 20-án, életének 66-ik évében, hosszabb betegség után Rákospalotán az Úrban elaludt. Betegségét példás türelemmel viselte a Megváltójába vetett hitét és reménységét mindvégig megtartotta.

Úgy a halottasháznál, valamint a sírnál nagyszámú hallgatóság előtt, Stoics István testvérünk tett bizonyosságot Krisztus második eljövételéről és a feltámadás reménységéről. Abban a hitben kísértük pihenőhelyére kedves testvérnőnk — akit mindannyian szeretttünk — hogy őt nemsokára viszontlátjuk.

Farkas P.

Három dolog . . .

Három dolog, mit nem nyújt a világ,
Három az, mi szebb mint a virág:
E három boldoggá tehet,
Mindegyik a menny felé vezet.
Tudod e három mi lehet?
Hit, remény, szeretet.

A hit az, mi látja a végtelent,
Erősíti a gyengét, erőtelent,
A remény a fáradtak horgonya;
Ki remél, a vész el nem ragadja.
Ki szeret, annak semmi nem nehéz;
A jóért mindent áldozni kész.

Nincs számára gát és akadály
Nincs mi visszatartson sem éj, sem homály
A szent tűz a kebelben úzi, hajtja
Mintha csak mondaná: rajta, rajta!
Megy utána a cél felé,
Igy jut el Jézusa elé

Ő az, ki legelőbb szeretett
Ezért ő legelőbbet szenvedett.
Tudd meg ezt szegény szenvedő,
Igy lett boldoggá a Nagy, a Dicső.
Azért higyj, remélj, szeress;
Hogy boldoggá lehess.

Kökönyei F.

SZOMBATISKOCA

1935 OKTÓBER 5-TŐL DECEMBER 28-IG.

1935 október 5.

Felhívás a szombatiskolákhoz!

Ujból a csodás délamerikai területet fogjuk tanulmányozni, a maga óriási alkalmával. Munkásaink nem hiába mentek el a különböző délamerikai köztársaságok területére, mert sokan jutottak igehirdetésük által új világossághoz; szíveiket az üzenet megfogta és évről-évre növekszik a hívők serege ezen a területen is.

Délamerikában semmi sem képes megakadályozni az üzenet előhaladását. Krisztus evangéliumának olyan ereje van, melyet még ott sem lehet elnyomni, ahol a katolicizmus évszázadokon keresztül uralkodott. Reméljük, hogy szombatiskolánk tagjai ezen negyedévben jobban megismerkednek Délamerikával és azon csodálatos munkával, amely ezen a földrészen végbemegy. Kérjük népünket, hogy gazdagon adakozzon ezen munkaterület részére, mert nyilvánvaló bizonyítékaink vannak, hogy Isten arra figyelmeztet bennünket, miszerint ezen földrész milliói között rövidesen be kell fejeznünk az üzenet hirdetését.

Kérjük szombatiskoláinkat, hogy a következő 13. szombaton 75 ezer dollárt hozzanak fel. Igyekezzünk tehát a 13-ik szombaton gazdagon adakozni, hogy az új munkásokat sürgető kéréseknek minél előbb és minél nagyobb mértékben tudjunk eleget tenni.

1935 október 12.

„Nem szabad visszavonulnunk.“

Délamerikát sok tekintetben egészen különálló világnak tekinthetjük. A partvidéken hatalmas városok épültek, melyeken keresztül a modern civilizáció és kereskedelem egyre beljebb hatol azon helyek felé, ahol még az indiántörzsek élnek régi szokásaik szerint.

Isten Lelke munkálkodik a szívekben és előkészíti őket az üzenet elfogadására. Sok jel arra mutat, hogy érkezett az ideje egy hatalmas előtörésnek. Úgy látszik a Szentlélek megelőzte evangélistáinkat és előkészítette az embereket az üzenet elfogadására. Sajnos a sokfelől jelentkező hívásnak nem vagyunk képesek eleget tenni.

Jelenleg több, mint 25.000 megkeresztelt és sok száz megkereszteltlen szombatünnepelőnk

van ezen a hatalmas területen. Az egyik miszisionáriusunk 5 olyan új csoportot szervezett meg a legutóbbi körútja alkalmával, melynek tagjai, hűséges indián könyvevangélistáink fázadozásainak voltak gyümölcsei. Egy másik miszisionárius az Andok tetején olyan szombatiskolára bukkant, melynek tagjai még sem írni, sem olvasni, sem énekelni nem tudtak — de tudtak imádkozni. Ezért most tanítást kérnek. Hát lehet ezt megtagadni tőlük? Vajjon kapnánk e mindenfelől ilyen hívásokat, ha Isten Lelke nem munkálkodik a sötétségben lévők szívében? Szabad e ily körülmények között anyagokban való hiány miatt visszavonulnunk? Nem, annak nem szabad megtörténnie! „Nem szabad visszavonulni!“ Jelszavunk legyen: Előre! Előre kell mennünk akkor is, ha előtünk a Vörös tenger és kétoldalt a nehézségek tornyosulnak. Nem szabad addig megállanunk, amíg ez a mű nincs teljesen befejezve. Mit szóltok hozzá, ha azt mondjuk: Menjünk előre Isten segítségével!

1935 október 19.

Az Ausztrál-Unió.

Az Ausztrál-Unió Délamerika négy köztársaságát foglalja magába: Argentiniát, Chilét, Paraguayt és Uruguayt, összesen mintegy 19 millió lakóssal. Ide tartozik Buenos Aires is, amely város 2¹/₂ millió spanyol lakóssal a legnagyobb délamerikai város. Azonkívül van még néhány városunk, mint pl. Santiágo, Rosario, Montevideo, melyek ¹/₂—³/₄ millió lakóst számlálnak.

Ezen országoknak virágzó iparuk van. Jó posta, vasút, telefon, rádió és repülőgépforgalmuk van az ország legtávolabbi pontjaira is.

Ezen virágzó országokban mintegy 40 évvel ezelőtt kezdtük el a munkát. Néhány oroszországi német testvérünk kivándorolt Délamerikába és ott kezdtek munkálkodni. 1897-ben 17 tagja volt Buenos-Aires-i szombatiskolánknak, míg jelenleg meghaladja már az 500-at.

Délamerikai úttörőink csakhamar hozzáláttak a kiadóhivatali, nevelői és orvosi munkához is. Jelenleg egy hatalmas kiadóhivatal látja el iredalommal az egész spanyolul beszélő Délamerikát. Az Ausztrál-Unióban 5 megszerzett és 2 szervezetlen egyesületünk van, 1934 végén 6424 megkeresztelt taggal. E sorok felol-

vasásakor Uniókban bizonyára elértük a 7000 tagszámot és a 200 szombatiskolát; mintegy 107 ifjúsági egyesületünknek pedig 2500 tagja van. Van egy kollégiumunk 200 tanulóval és egy misszióiskolánk 100 tanulóval. Egyik 50 ágyas kórházunkban 1934-ben 300 fekvő betegünk volt. Az ugyanitt rendszeresített ápolási tanfolyamunkat 22 év alatt 141 vizsgázott ápoló hagyta el.

Jelenleg nagy érdeklődést tapasztalunk a bibliai igazságok iránt. Egy félrefekvő faluból utasítást kértek, hogy miként kell megszervezni egy adventista gyülekezetet. Egy másik helyen az operaházat bocsájtották ingyen rendelkezésünkre előadások tartására. Egyik prédikátorunk rendszeres rádióelőadásokat tart. Egy család a szomszédból hallotta át a hangszórón keresztül az egyik prédikációt, melynek hatása alatt később megkeresztelkedett. Egy földbirtokos, aki gyógyintézetünkben keresett gyógyulást betegségére, jelenleg tanítót kér tőlünk az alkalmazottjai és az indiánok számára. Miután látjuk, hogy az isteni gondviselés miként egyengeti az evangélium útját, imádkozzunk azért, hogy az Úr több munkást küldjön az aratásába.

1935 október 26.

Bolívia.

Bolívia nagyság szerint a harmadik dél-amerikai állam, amely a legkülönbébb népfajok találkozó helye. Krb. 3 millió lakosú. Négy főnyelve; a spanyol, ketsua, aymara és guarani. A folyók mentén azonban még számtalan tájszólást beszélő néptörzs lakik.

Művünk 17 esztendősen Bolíviában, mintegy 2800 hívő — többnyire indián — tagunk van itten. Az ittlakó fehérekkel eddig csak keveset törődtünk. Pedig a városok fehér lakossága között meglehetősen nagy az érdeklődés.

A bolíviaiak igen szabadelvűek és az ajtók tárva-nyitva állanak az üzenet előtt; két évig azonban háború dult az országban. 1932-ben 14 evangélistánk volt, ma már csak 4 van. Van azonkívül Bolíviában egy ápolónőnk és öt amerikai letelepedett családuknak. Állomásainkon nincsenek fehér munkásaink; ezek vezetése teljesen az indiánok kezében van. Ugyanilyen a helyzet 13 elemi iskolánkban is. Négy könyvevangélistánk 1934-ben nagyszerű eredményt ért el.

Sok ajtó nyílik meg előttünk. A nép igen fogékony az utolsó kegyelmi üzenet iránt, de csak kevés munkásunk van! Ebben az esztendőben 2 orvost és 1 evangélistát akartunk munkába állítani a nagy városokban. Akartok e segítségünkre lenni úgy imáitok, mint adományaitok által?

1935 november 2.

Ike Pajonal.

Tizenhat felfegyverzett, festőiesen bemázolt arcú indián állott előttem. Tolmácsom által feltett kérdéseimre vezetőjük válaszolt. Utban voltak a sótelepek felé; még mindig hosszú út állt előttük. Mivel útjuk a missziótelep mellett vezetett el, úgy gondolták, hogy itt megpihennek kissé és megvárják amíg a folyók ismét hajózhatókká lesznek.

Vendégeinket meghívtuk a reggeli és estéli áhítatunkra. Az első alkalommal ketten jelentek meg, a második alkalommal hárman, azután ismét néhányan, úgyhogy végül mind a tizenheten ott voltak.

A kampa indiánok nyelvén choke testvérnőt, ike pedig atyafit jelent. Ezen megszólítások felkeltették vendégeink kíváncsiságát. Midőn az egyik felvilágosítást kért, akkor beszéltem nekik az örömmüzenetről, az Atyáról és az embertestvéreiről és Arról, aki mindnyájunkat testvéreinek tekint.

Ettől kezdve állandóan „Ike Pajonal“-al üdvözöltek engem. Pajonal hatalmas őserdő és ezért nem értettem, miért kapcsolják össze ezt a két szót. Kérdéseimre azt a magyarázatot adták, hogy ők ebben az erdőszégyben laknak és ők mindnyájan az én testvéreim akarnak lenni.

A legközelebbi 13-ik szombaton azon előjogban lesz részünk, hogy a perui őserdőben megkezdett munkánkat jobb kifejlődéshez segítsük. Segítségére siethetünk a Pajonal erdőség lakóinak, hogy vágyuk minél előbb teljesülhessen és elküldhessük hozzájuk az üdvüzenet várva-várt hírnökét.

1935 november 9.

Felszólítás az evangélium hirdetésére Argentína legnagyobb városában.

Argentíniában szépen fejlett művünk van, de csak a vidékeken, mert a nagy városok csaknem teljesen érintetlenek még. Egyesületünkben csak 826 megkeresztelt tagunk van, pedig ide tartozik a 2^{1/2} milliós lakosú Buenos Aires is. Ez a gyönyörű város telve van istentelenséggel és sok kísértéssel. Egyetlen gyülekezetünk van itt csupán, melynek 224 tagja van, pedig csak egy prédikátor és egy bibliamunkás foglalkozik az itteni művel.

Három-négy éven keresztül különleges segítségre lenne szükségünk, hogy előadóhelységeket bérelhessünk és azokat megfelelően berendezhessük. Továbbá szükségünk van pénzre, hogy az újonnan beállítandó evangéliumi munkásokat fizetni tudjuk.

Egy példa: A Délamerikai Divízió a múlt esztendőben 2000 argentiniai pesot szavazott

meg számunkra, hogy a 250.000 lakosú Cordoba városában megkezdjük a munkát. Ezt a várost 67 templomával Argentína Rómájának szokták nevezni. Sokan azt mondták, hogy ezen fanatikus és bigott emberek között nem fogunk tudni eredményt elérni; Istenünk segítségével azonban sikerült két fiatal munkást és 51 más lelket megnyernünk Krisztus ügyének.

Az új tagok igen áldozatkészeknek bizonyultak és áldozatkészségük egyre növekszik. A múlt esztendővel szemben a szombatiskolai adományok háromszorosára, a tized pedig négyeszeresére emelkedett.

Reméljük, hogy testvéreink hajlandók lesznek áldozatot hozni azért, hogy Argentína többi nagy városában is megindíthassuk a munkát.

1935 november 16.

Legnagyobb szükségletünk.

A Délbrazíliai Unióban mindenekelőtt az orvosi mű terén kell valamit tenni. White testvérő már régen megmondotta, hogy „az orvosi missziómunka az evangélium úttörő munkája.”

Természetesen az ilyen művet nem lehet gondos előkészítés nélkül végezni; ezért van szükségünk elsősorban egy ápoló iskolára, ahol ifjainkat kiképezhetnénk arra, miként szolgálhatnak a szenvedőknek — nemcsak a szenvedések enyhítése által, hanem azáltal is, hogy tekintetüket a nagy orvosra, Jézusra irányítják.

Az ország bensejében hatalmas területek vannak, melyeken a láz rettenetes pusztítást visz végbe az őslakosok között. Ezen szegény indiánoknak segítségre van szükségük. Betegeiket az erdő szélére helyezik ki és otthagyják veszni, mert gyógyászuk azt mondja, hogy tisztátalan lelkek ejtették hatalmukba a betegeket.

Szükségünk van egy jól berendezett szanatóriumra, ahol százak szabadulhatnak meg fájdalmaiktól és ahol keresztény ápolókat lehetne nevelni és kiképezni. Legyen az Úr segítségtekre mindezek megértésében és adjon néktek áldozatkészséget a megvalósításhoz.

1935 november 23.

A Keletbrazíliai Unió.

A Keletbrazíliai Unió 14 állam területét és 28 millió embert foglal magába, akik között 31 munkásunk tevékenykedik. Mivel az utóbbi esztendőben egyre kevesebb összeget kaptunk a mű számára, ezért nem is tudtuk tevékenységünket jobban kiterjeszteni. Kevesebb munkásunk van mint 1930-ban volt és ennek dacára éppen 1931—34 között nyertük meg a legtöbb lelket.

Gyakran kapunk kéréseket távoli vidékekről, ahol már a szombatot is ünneplik, hogy jöjünk és tanítsuk őket. Sajnos ezen kéréseknek eleget tenni nem tudunk.

Egy évvel ezelőtt olyan férfi kereste fel összejövetelünket, aki benső vágytól hajtva már 90 napja volt úton, hogy megkeresse az igazságot. Először a spiritisztákkal jutott összeköttetésbe, de amit ott nyújtottak neki, az nem tudta őt kielégíteni. Ma már adventista és a könyvevangélista munkába készül lépni.

Területünkön az orvosi művet sem kezdtük még el. Van sok, iskolát végzett ifjú emberünk, akiket munkába lehetne állítanunk. Sok mindent várunk és remélünk a 13-ik szombat adományaitól.

1935 november 30.

Új szombatünneplők Chilében.

A mű oly gyorsan terjed Chilében, hogy alig tudunk a kívánalmaknak eleget tenni. A szombatünneplők csoportokat alkotnak maguk között és várják, hogy egy-egy munkás felkeresse őket.

Az egyik helyen pl. ahol a pünkösdisták dolgoztak, az egyik férfi komolyan kutatta az Írást és egy éjjel álma volt, melyben valaki közölte vele, hogy Isten népe megtartja a parancsolatokat és ezzel természetesen a szombatot is. Ennek következményeként azután az egész csoport velünk keresett és lépett összeköttetésbe. Munkásra volna szükségünk, akit kiküldhetnénk ezen emberek tanítására. Úgy vélem, hogy kötelességünk az ilyen hívásokat és kéréseket teljesíteni. Isten Lelke csodásan működik mindenfelé. Imádkozunk azért, hogy az aratás Úra több munkást küldjön az aratásba.

1935 december 7.

Az Inka Unió.

Harminc év előtt jöttek az adventisták az inkák földjére. Az Inka Unió székhelye Lima és magába foglalja Perút, Bolíviát és Equadort. Tagjaink száma kb. 9000. Van három kis kórházunk is a területen. Mialatt Buenos Airesben, a Divízió ülésén időztem, egy bolíviai szenátor táviratát kaptam kézhez, melyben az egyik állami kórház átvételére kér fel bennünket, évi 20.000 pengő támogatást ígérve nekünk. Sajnos pillanatnyilag nem áll orvos rendelkezésünkre. Egy másik tartomány szenátora épületet, földet és pénzt akar rendelkezésünkre bocsájtani, ha megnyitunk egy iskolát. Nemrég vásároltunk meg Arequipában egy jól

berendezett klinikát, melynek Dr. Reed atyafi veszi át a vezetését.

A fővárosokban nincsenek még gyülekezeti helyiségeink; természetesen bibliamunkásokra is szükségünk van az itteni munka végzéséhez. Minden erőnket a mű szolgálatába állítjuk és reméljük, hogy ezen negyedév újból jelentősen hozzá fog járulni az itteni mű kifejlesztéséhez.

1935 december 14.

Peru Amazon vidékén.

A munkaalkalom rendkívül sok, a munkás pedig kevés. Tevékeny munkát fejthetnénk ki úgy a fehérek, mint az indiánok között. Nemrégiben, midőn misszióköriúton jártam, az egyik pihenő helyemen váratlanul megjelent egy törzsfőnök, aki arra kért, hogy küldjünk hozzá egy prédikátort, mert már igen régen várnak rá. Szavaiból ki lehetett érezni az aggodalmat, hogy vajjon teljesítik e kérését. Egész törzse felhagyott már a szeszes itallal, dohányjal és disznóhússal. A szombatot is ünneplik már. Teszik pedig mindezt néhány rövid tanítás alapján, melyet egy átutazótól kaptak.

Természetesen nagyon csodálkoztam a hallottak felett és bizony nem tudtam visszatartani könnyeimet, midőn ezt mondta: „Tanítót akarunk, mert a helyes úton kívánunk járni.” Megszorítottam a kezét és így válaszoltam: „János testvér; Isten bizonyosan gondoskodni fog egy tanítóról.”

Nagy örömeinkre szolgált, hogy néhány napra megszakítottam utazásomat és köztük időzve, tanítottam őket. Az aratnivaló sok, de kevés a munkás. Egyesüljünk imában, hogy ezen embereknek a hűségű misszionáriusok elvigyék az üdv üzenetet.

1935 december 21.

Missziónk az Amazon vidékén.

Az Amazon folyam vidéke nagyszerű alkalmakat rejt magában a misszió számára. Amazon a föld legnagyobb folyama; területén 16.000 km. hajózható út van. Forrásvidékét vad indián törzsek lakják. Az indiánok számtalan törzsré oszlanak, melyek különböző nyelveket beszélnek.

Az Úr megáldja művét. Sok, olvasni alig tudó embert csodásan vezet el az igazság megismerésére. A tizedet természetben szolgáltatják be a testvérek, melyet azután a pénztárosok — meglehetősen fáradságos módon — kénytelenek értékesíteni.

Nemrégiben az egyik benszülött munkás

az alábbi tapasztalatot közölte velem: Az iskolából körülbelül négy napig kell csolnokon utazni a legközelebbi városig. Midőn segítőtársaságában lefelé utazott, a folyó partján egy ruháit mosó asszonyt látott, aki integetett feléje. Odaévezve, az asszony kérdezte tőle, hogy nem ő e az indián iskola tanítója. Arra kérte őt, hogy maradjon ott mindaddig, míg férje is visszatér. Mindketten hallottak már üzenetünkről és a Bibliáról és rég vágyódtak arra, hogy közelebbi felvilágosítást kapjanak az Úr Jézus visszajöveteléről. Munkásunk egy éjszakán keresztül ott maradt. Nemcsak a családnak, hanem a rokonoknak és szomszédoknak is hirdethette az igazságot.

Az aratnivaló valóban érett, csupán a munkás kevés. Szükségünk van missziómunkásokra nagy városaink részére és tanítókra az indiánok számára. Mivel az egyenlítő vonala területünkre esik, természetesen sok a trópusi betegség is, azért orvosokra is szükség lenne. Gondoljatok reánk imáitokban!

1935 december 28.

Utazás a „Luzeiró” hajón.

„Luzeiró” nevű misszióhajónkon szoktuk meglátogatni munkásainkat és gyülekezeteinket. Most is útrakeltünk, ellátván magunkat nagy mennyiségű chininnel, mert hallottuk, hogy az Amazon alsó folyásánál nagy pusztításokat visz véghez a malária-láz.

Utazásunk első szombatján egy gyönyörű fekvésű erdei tisztáson ütöttünk tanyát, miután hajónkkal egy öbölben kikötöttünk. Midőn leszállt az est, mindenfelől kis kanuk jelentek meg a part mentén és a benne ülők orvosságért könyörögtek, amely enyhíthetné lázukat. Több száz injektiót és kinin-tablettát kellett ez éjszaka kiosztanunk.

Másnap ismét hajóra szálltunk, hogy legközelebbi állomásunkon ugyanezen kép táruljon elibénk.

Igy megy ez hónapról-hónapra és évről-évre! Sok testi és lelki nyomorúság vár mindenfelé a segélynyújtó kézre. Akartok e ti is segíteni?

ADVENTHIRNÖK a magyarországi H. N. Adventisták negyedévenként megjelenő gyülekezeti közlönye.

Szerkeszti: Streisinger Béla

Kiadásért felelős: Murányi Árpád

Egyes szám ára 24 fillér.

Advent Kiadóhivatal nyomdája Budapest.